

TV3: entre Joan Clos i la Justícia



El ministeri encapçalat per Joan Clos ha fet públic que les competències sobre les freqüències que ocupa TV3 al País Valencià són seues, cosa que contradu els arguments del Govern valencià.

El Tribunal Superior de Justícia del País Valencià ha denegat la suspensió de la resolució de la Generalitat Valenciana que exigeix el cessament de les emissions de TV3 a les comarques valencianes, com sol·licitava ACPV. Però un dels jutges de la sala que ha pres aquesta decisió ha emès un vot particular en què manifesta la discrepància respecte a la decisió del tribunal i ho argumenta amb el raonament esgrimit per ACPV: el responsable de les freqüències és el Ministeri. Joan Clos, per una altra banda, manifestà al Congrés dels Diputats que facilitarà una solució tècnica per permetre la reciprocitat entre TV3 i Canal 9.

El darrer episodi del serial dels repetidors de TV3 al País Valencià ha pres la forma d'una interlocutòria dictada per la secció primera de la sala del contenciós administratiu del Tribunal Superior de Justícia del País Valencià (TSJPV). En aquest text, la sala, per dos vots a favor i un en contra, resol que no és procedent la suspensió de la mesura cautelar per a interrompre les emissions dels repetidors d'Acció Cultural del País Valencià (ACPV), com demana la Generalitat Valenciana.

Segons la interlocutòria, l'objecte del litigi és "el dret d'ACPV a difondre a la Comunitat Valenciana la programació de la televisió pública catalana". El TSJPV apel·la al Tribunal Constitucional (TC) per a fonamentar el seu raonament: "El TC des d'antic ja deixà establert que la llibertat d'expressar i difondre idees i pensaments de l'article 20 de la Constitució no implica sense més ni més el dret a emetre una programació o que s'haja d'atorgar una determinada freqüència". I hi afegeix: "La prestació en règim de gestió indirecta d'aquests serveis requereix la prèvia concessió administrativa."

A més de tot açò, el TSJPV considera que "si bé és cert que no consta a la sala que l'associació demandant [ACPV] tinga ànim de lucre, la seua actuació és susceptible de causar greus perjudicis a les televisions legalment instal·lades a la Comunitat Valenciana". Segons el tribunal, les emissions de TV3 poden perjudicar les televisions que tenen una concessió administrativa perquè, "en funció dels potencials telespectadors els programes tenen un cost i la publicitat de la qual es nodreixen les televisions té un cost segons l'àmbit territorial que determinen els potencials telespectadors". El TSJPV entén que, com que TV3 pot fer la competència a les televisions que sí que tenen llicència per a emetre, si es permet que continuen les emissions sense autorització les televisions legals poden perdre quotes de pantalla i empitjorar els resultats econòmics.

Per tot aquest raonament, queda denegat allò que demanava ACPV: la suspensió del tancament de les emissions de TV3 al País Valencià com a mesura cautelar.

Un veu discrepant. La interlocutòria ha comptat amb els vots a favor del president de la sala, Edilberto Narbón Láinez, i del magistrat Juan Luis Lorente Alminana. L'altre magistrat de la sala, Carlos Altarriba Cano, ha emès un vot particular molt diferent del de la interlocutòria. Segons Altarriba, la qüestió de fons del litigi és la titularitat de les competències en matèria de sancions i inspeccions sobre les freqüències que ocupa TV3 al País Valencià, cosa que, a parer seu, la sala deixa de banda.

En aquest sentit, ACPV sempre ha defensat que, com que l'espai radioelèctric és propietat de l'estat, l'únic titular de les competències d'inspecció i sanció en matèria de televisions és el ministeri.

A més, Altarriba també argumenta que la suspensió cautelar sol·licitada per ACPV: no vulnera cap dret constitucional, "sempre que hi haja una norma jurídica que permeta la seua adopció, s'estableixca per resolució fonamentada en dret i es base en un principi de raó sobre la finalitat que es persegueix".

El magistrat discrepant assegura que "de cap manera no ens trobem davant d'una activitat clandestina, amagada, o fosca, ço és la realitzada sense coneixement de l'administració. Ben al contrari, la difusió del senyal de TV3 en aquesta comunitat autònoma, amb més o menys alts i baixos, depenia de la conjuntura política. S'ha materialitzat, amb tota seguretat, en un temps superior als 20 anys". Carlos Altarriba troba que no hi ha urgència per a establir la mesura cautelar del tancament de les emissions perquè la Generalitat Valenciana havia consentit aquestes emissions sense concessió durant molt de temps: "D'aquesta manera, era perfectament possible, absolutament innocu, i no hi havia cap raó que aconsellara d'operar de la manera com ho ha fet l'administració, i hauria estat més racional i coherent esperar fins a la solució de l'expedient sancionador."

Per a aquest jurista és molt greu que la Generalitat Valenciana impose en la resolució original una mesura cautelar sense cap mena d'autorització. Com que la Generalitat ha apel·lat al principi de legalitat, Altarriba considera que "l'interès per la simple legalitat, per si mateix, no justifica la imposició de cap mesura cautelar de la naturalesa imposada". I afegeix: "Cal, per l'excepcionalitat, que l'administració la impose segons l'existència d'interessos protegibles, béns o drets que pogueren resultar definitivament conculcats o trepitjats si la mesura no s'adoptara."

A més a més, per a aquest magistrat no s'ha esmentat que la difusió del senyal perjudique l'administració, ni altres administracions públiques ni persones privades. Segons el seu vot particular, la majoria de la sala parla d'una quota de pantalla, cosa que sembla un despropòsit perquè no és la sala la que havia de traure les castanyes del foc a l'administració, sinó aquesta la que havia de fer patent un interès consistent, més enllà de la simple legalitat, que justificara la mesura.

Tampoc no troba que hi haja ni el més mínim perill ni risc que obligue l'administració a interrompre immediatament les emissions. I conclou: "Finalment, es tracta doncs d'una mesura il·legítima i sense justificació, que no hauria d'haver obtingut l'empara d'una sala del contenciós, precisament constituïda per salvaguardar els ciutadans dels abusos de l'administració, i més en aquells casos en què resulta compromesa la llibertat d'expressió i allò que s'emmudeix són les raons, les idees, les opinions i els sentiments."

La valoració d'ACPV. En la conferència de premsa que ACPV oferí dijous passat, 10 d'abril, l'advocada de l'entitat, Mercè Teodoro, assegurarà que les discrepàncies entre els magistrats fan palès que les reivindicacions d'ACPV tenen un cos jurídic real. Per a Teodoro açò corrobora que les seues al·legacions tenien fonament, i recordà que una altra jutgessa ja es manifestà en un sentit favorable a l'associació cultural respecte al repetidor del Mondúver (Safor).

Davant el periodistes, Mercè Teodoro manifestà que hi ha una fractura en el món judicial, i el conflicte de competències és al darrere de tot. A més, l'advocada remarcà que pot haver-hi una lesió als drets fonamentals.

En la conferència de premsa, ACPV presentà un document que la Generalitat Valenciana havia lliurat a l'entitat. Es tractava d'una pràctica de proves, és a dir, un document en què se sol·licita que s'aporten un seguit de proves que ACPV havia demanat a la Generalitat. Les proves proposades per l'entitat cultural es basaven en tres preguntes que s'havien d'adreçar al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

La primera era per a aclarir de qui és la titularitat dels canals múltiples digitals 55 i 47—els que ocupa TV3 al País Valencià—i si són reservats o assignats a alguna comunitat autònoma. La informació que ofereix el Ministeri és una graella sobre els canals 47 i 55 adjudicats a algunes autonomies. Els canals 47 i 55 valencians no apareixen a la graella perquè no han estat assignats.

La segona prova que se sol·licita al ministeri de Joan Clos és que es pronuncie sobre quins òrgans administratius són els encarregats de la inspecció i la sanció de les emissions de televisió digital terrestre que es fan als canals 47 i 55 del País Valencià. En aquest cas, la resposta d'Indústria és: "Els òrgans de la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació encarregats de la inspecció són les direccions provincials d'inspecció de telecomunicacions. L'òrgan sancionador depèn de la gravetat de la infracció, segons que estableix l'article 56 de la Llei General de Telecomunicacions.

La tercera qüestió que volia saber ACPV era el procediment sancionador aplicable. El Ministeri respon que la inspecció i el règim sancionador s'estableixen al títol VIII de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions.

La llei en què s'ha basat la Generalitat Valenciana per a incoar aquest expedient és la llei valenciana de l'audiovisual. Com informà Mercè Teodoro, l'estat ha plantejat un recurs d'inconstitucionalitat contra els articles 2, 32, 38, 45, 46, 47 i la disposició

Tant Eliseu Climent com Mercè Teodoro s'han mostrat satisfets pel canvi d'actitud del Ministeri d'Indústria, però també demanen que la Generalitat Valenciana arxive l'expedient sancionador i anul·le la imposició de la multa de 300.000 euros a ACPV.



GUILLERMO LUCAS

adicional única. Segons l'advocada d'ACPV, pot resoldre's que la Generalitat Valenciana no té competències per a incoar aquest expedient sobre els repetidors de TV3, perquè el govern valencià actua d'acord amb una llei que està en suspens.

A més a més, tant Teodoro com el president de l'entitat cultural, Eliseu Climent, manifestaren la satisfacció perquè les proves que aporta el Ministeri d'Indústria confirmen allò que ACPV ha dit des del principi, i significa un canvi en l'actitud del Ministeri que, per primera vegada, es reconeix titular de les freqüències que TV3 ocupa al País Valencià.

La promesa de Joan Clos. Aquest

canvi al departament encapçalat per Joan Clos coincideix amb les declaracions que el titular d'Indústria féu la setmana passada al Congrés del Diputats. Preguntat pels diputats Jordi Vilajoana (CiU), Isaura Navarro (EU) i Agustí Cerdà (ERC) sobre què pensava fer el Ministeri respecte a les emissions de TV3 al País Valencià, Clos assegurà estar "totalment a favor que es veja" al País Valencià. Per a Clos cal buscar una solució "factible" i "estable" i a parer seu açò demana l'establiment d'una solució adequada per al segon *multiplex* autonòmic. El ministre assegurà que hi ha un compromís perquè totes les comunitats autònomes tinguen el segon *multiplex*. I afegí: "Per aquí és per on proposem que es resolga el

tema. Aleshores sí que demane –he dit als consellers [català i valencià], amb el meu compromís, que buscarem aquests segon *multiplex* per a València– que es posen d'acord amb un conveni que estabilitze les relacions perquè no tinguem un sistema que es base a mirar cap a un altre costat".

Ara els responsables d'ACPV se senten satisfets pel canvi d'actitud del Ministeri, però l'entitat demana que la Generalitat Valenciana arxive l'expedient i anul·le la multa de 300.000 euros. Ara bé, atesa "l'actitud del Govern valencià", ACPV vol que Indústria exerceca les seues competències i evite el tancament.

Borja Català